č. j. 6 Azs 6/2003 - 43

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatelky: M. D.,** zastoupené JUDr. Josefem Prokešem, advokátem, se sídlem nám. Dr. Edvarda Beneše 5/13, 460 01 Liberec, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 2. 5. 2003, č. j. 59 Az 316/2003 - 12,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 23. 1. 2003, č. j. OAM - 7938/VL - 12 - P16 - 2001, bylo zastaveno řízení o udělení azylu žalobkyni podle ustanovení § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Ministerstvo vnitra shora citované rozhodnutí odůvodnilo tak, že podle ustanovení § 25 písm. d) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu se bez vážného důvodu opakovaně nedostavuje k pohovoru (§ 23 odst. 2 zákona) nebo neposkytuje informace nezbytné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci a na základě dosud zjištěných skutečností nelze rozhodnout. Žadatelka byla o této povinnosti řádně poučena včetně následků

jejího nesplnění, přesto se k pohovoru dne 10. 12. 2002 ani dne 21. 1. 2003 bez řádné omluvy nedostavila.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žalobkyně dne 1. 4. 2003 žalobu, ve které namítla, že ačkoliv uvedla na cizinecké policii novou adresu, na které se zdržuje, je jí pošta stále zasílána do autokempu O. ve V.

O žalobě rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 2. 5. 2003, č. j. 59 Az 316/2003 - 12, tak, že žalobu odmítl. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobkyně podala žalobu až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby podle § 32 odst. 1 zákona o azylu, a proto soud žalobu jako opožděnou odmítl v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 20. 5. 2003 kasační stížnost, která byla doplněna podáním advokáta ze dne 19. 6. 2003. Stěžovatelka tvrdí, že jí byla zasílána veškerá pošta na adresu bývalého pobytu v autokempu O. ve V., kde pobývala do poloviny měsíce srpna 2002 a odkud musela odejít z důvodu povodní, nikoliv však na adresu B. 119/3 v L., na které bydlí od konce srpna 2002, a tuto adresu nahlásila cizinecké policii v Liberci. Vzhledem k uvedenému stěžovatelka nemohla obdržet žádnou z výzev správního orgánu k pohovoru na den 10. 12. 2002 a na den 21. 1. 2003, a rovněž jí nebylo doručeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, proti kterému tudíž nemohla podat v zákonné lhůtě žalobu.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 7. 5. 2003, kasační stížnost byla podána dne 20. 5. 2003. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatelka je zastoupena advokátem.

Jako důvody kasační stížnosti stěžovatelka uplatňuje důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatelka se domáhá zrušení napadeného usnesení a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, ve kterém především uvedl, že rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí Krajského soudu Ústí nad Labem byla vydána v souladu s právními předpisy. Vzhledem k výše uvedenému považuje žalovaný kasační stížnost za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka uplatnila stížnostní důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že v daném případě se jednalo o odmítnutí návrhu, Nejvyšší správní soud se v dalším koncentroval na otázku, zda se krajský soud napadeným usnesením nedopustil nezákonnosti v uvedeném směru.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně. Ze správního spisu žalovaného vyplynulo, že stěžovatelce byla dne 28. 1. 2003 doručena ve smyslu ustanovení § 24a odst. 2 zákona o azylu výzva, aby se dne 10. 3. 2003 v 8.00 hodin dostavila na pracoviště OAMP v Pobytovém středisku Bělá pod Bezdězem - Jezová k předání rozhodnutí žalovaného. Současně byla poučena, že tento den bude považován za den předání rozhodnutí a rozhodnutí nabude právní moci, pokud se v uvedený den a hodinu k převzetí rozhodnutí nedostaví. Stěžovatelka se k převzetí rozhodnutí správního orgánu nedostavila, rozhodnutí bylo ve smyslu § 24a zákona o azylu doručeno dne 10. 3. 2003. Podle § 32 odst. 1 zákona o azylu žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Lhůta k podání žaloby počala běžet dne 11. 3. 2003 a posledním dnem lhůty byl den 25. 3. 2003. Žaloba byla podána až dne 1. 4. 2003, tedy po marném uplynutí zákonné lhůty k podání žaloby podle shora citovaného zákona.

Vzhledem k tomu, že žaloba do rozhodnutí žalovaného byla podána až po marném uplynutí zákonné lhůty, Krajský soud v Ústí nad Labem postupoval správně, když usnesením návrh odmítl v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť návrh byl podán opožděně.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že podle § 77 odst. 1 zákona o azylu místem hlášeného pobytu žadatele o udělení azylu je azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn. Podle § 77 odst. 2 žadatel hlášený v azylovém zařízení je povinen písemně oznámit úmysl změnit místo hlášeného pobytu. Oznámení musí učinit nejpozději 15 dnů před změnou místa hlášeného pobytu místně příslušnému oddělení cizinecké policie. K oznámení připojí písemné potvrzení obsahující souhlas vlastníka objektu, který je označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem a který je určen k bydlení nebo ubytování nebo jeho vymezené části, s ohlášením změny místa pobytu; je-li vlastníkem právnická osoba, v potvrzení uvede svůj název, sídlo a identifikační číslo, potvrzení dále opatří svým razítkem a jménem, příjmením a podpisem oprávněné osoby (statutárního orgánu). Podle § 77 odst. 3 ministerstvo neudělí souhlas se změnou místa hlášeného pobytu, jestliže zjistí skutečnost odůvodňující pochybnosti o dosažitelnosti žadatele pro udělení azylu pro účely řízení o udělení azylu v novém místě hlášeného pobytu nebo zjistí, že předložené listiny obsahují nepravdivou skutečnost. Podle § 77 odst. 4 změnu místa hlášeného pobytu žadatel o udělení azylu ohlásí odboru cizinecké a pohraniční policie příslušnému podle místa nového pobytu (dále jen „útvar policie“). Podle § 77 odst. 5 při ohlášení změny místa pobytu je žadatel o udělení azylu povinen a) sdělit vyplněním přihlašovacího tiskopisu příjmení, jméno, den, měsíc, rok a místo narození, státní občanství, trvalé bydliště v zahraničí, číslo průkazu

žadatele o udělení azylu a předpokládanou dobu ubytování, b) předložit potvrzení podle odstavce 2. Potvrzení musí být opatřeno úředně ověřeným podpisem vlastníka. Podmínka úředního ověření podpisu neplatí, pokud vlastník podepíše potvrzení před pracovníkem útvaru policie a současně předloží doklad totožnosti, c) předložit průkaz žadatele o udělení azylu, d) předložit souhlas ministerstva se změnou místa hlášeného pobytu. Podle § 77 odst. 6 útvar policie rozhodne o zrušení údaje o místu hlášeného pobytu, byl-li zápis proveden na základě pozměněných, neplatných anebo padělaných dokladů, nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností, anebo na návrh vlastníka. Podle § 77 odst. 7 po nabytí

právní moci rozhodnutí podle odstavce 6 se za místo hlášeného pobytu považuje azylové zařízení, v němž byl žadatel o udělení azylu naposledy hlášen k pobytu.

Ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 zákona o azylu je azylant povinen přihlásit se k trvalému pobytu u útvaru policie do 3 pracovních dnů ode dne a) doručení rozhodnutí o azylu, nebo b) změny místa trvalého pobytu. Podle § 78 odst. 2 útvar policie oznámí ministerstvu změnu místa pobytu azylanta. Útvar policie oznámí ministerstvu ohlášení změny místa pobytu do 3 pracovních dnů v souladu s § 78a zákona.

Dále se ze spisového materiálu zjišťuje, že povinnost předložit souhlas ministerstva se změnou místa hlášeného pobytu ve smyslu ustanovení § 77 odst. 5 písm. d) zákona o azylu stěžovatelka nesplnila, souhlas dán nebyl, stěžovatelka netvrdí, že by souhlas měla. Správní orgán tudíž postupoval správně, když doručoval předmětné písemnosti na adresu uvedeného pobytového střediska.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se Krajský soud v Ústí nad Labem napadeným rozhodnutím nedopustil nezákonnosti spočívající v odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2004

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu